

EDITOR
ELISEU CLIMENT

DIRECTOR
MANUEL LILLO I USECHI

DIRECTOR DE CONTINGUTS
ALEX MILIAN
CAP DE REDACCIÓ
VÍCTOR MACEDA
CAP DE CULTURA
XAVIER ALIAGA

COORDINADORA
ASSUMPCIÓ PALAU
REDACCIÓ DE BARCELONA
XAVIER PUIG I ESTEVE PLANTADA
REDACCIÓ DE VALÈNCIA
MOISÉS PÉREZ I VIOLETA TENA
REDACCIÓ DE PALMA
MIQUEL PAYERAS
CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA
FRANCESC SELLES
COMMUNITY MANAGER
DAVID GARCÍA
TRADUCTORS
ARNAU FIGUERAS
I FRANCESC SELLES
COL·LABORADORS GRÀFICS
JORDI BORRÀS, ISAAC BUJ,
MIGUEL LORENZO, SALVADOR LLOSA
I JORDI PLAY
DISSENY, MAQUETACIÓ I GRÀFICS
ANA VANESA PRIETO
DISSENY DE LA PORTADA
TONI PAYÀ

GERENT
PILAR MARTÍ
PUBLICITAT I PROMOCIÓ
SALVA MARTÍNEZ
ADMINISTRACIÓ
GEMMA GARRIDO

SUBSCRIPCIONS
MARIA JOSEP CÁNOVAS
902 131 025
L'atenció serà de 9:00 a 14:00 hores
subscriptions@eltemps.cat

REDACCIÓ DE VALÈNCIA
OCTUBRE CENTRE DE CULTURA
CONTEMPORÀNIA
Carrer de Sant Ferran, 12
46001 València
963 535 100

REDACCIÓ DE BARCELONA
Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esq. 08008 Barcelona
932 384 262

REDACCIÓ DE PALMA
Carrer de l'Almudaina,
8 entresòl-dreta. 07001 Palma
971 720 763

WEB
www.eltemps.cat
CORREU ELECTRÒNIC
eltemps@eltemps.cat

FOTOMECÀNICA I IMPRESSIÓ
ROTIMPRES. AIGUAVIVA (GIRONÈS)

DIPÒSIT LEGAL
V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

**GENERALITAT
VALENCIANA**
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

Cap part d'aquesta publicació no pot ser
reproduïda per cap mitjà:
mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, ni de cap altra mena,
sense permís de l'editor.

Isabel-Clara Simó

Dilluns passat, ens va deixar Isabel-Clara Simó. L'escriptora, poeta, periodista i professora de filosofia ha estat un referent generacional gairebé únic dins de la cultura catalana i, per descomptat, des d'EL TEMPS la recordem amb l'orgull d'haver comptat amb els seus escrits, amb la seua presència i també amb les seues col·laboracions, atès que l'escriptora alcoiana va publicar articles al setmanari durant diverses etapes.

Amb les desenes de novel·les que va publicar, Isabel-Clara Simó va contribuir a la normalització del català, una llengua encara més proscrita que ara quan ella mateixa la va assumir com a eina professional sense cap dilema. No només no hi va renunciar mai, sinó que és gràcies a ella que les primeres generacions que van poder estudiar a les escoles en la llengua del país, després de la recuperació de la democràcia, van tindre en Isabel-Clara Simó una autora exemplar, persistent i polivalent, capaç d'escriure tota mena de gèneres, capaç de capficar-se en la pell de qualsevol personatge, capaç d'imaginar i representar qualsevol món. Tal com deia en una entrevista publicada el 1986 en aquest setmanari, "a través de les narracions intento de descriure situacions i emocions que porto a dintre". Un exemple de tants en aquest sentit va ser *Hum... Rita!*, llibre amb què l'any 2001 va guanyar l'Andròmina dels Premis Octubre impartits per l'editorial 3i4.

L'escriptura és el principal vessant que cal destacar de l'autora alcoiana. Però no l'únic. Isabel-Clara Simó va col·laborar en diversos mitjans de comunicació. Entre ells, aquest mateix, tal com s'ha dit abans, i també en molts altres, com ara *Canigó*, revista que ella mateixa va dirigir i que va veure desaparèixer. De fet, va ser en *Canigó* on es va estrenar

com a periodista el 1972, motiu pel qual va rebre el malnom de "la Canigona" quan es començava a fer popular entre els personatges més respectats de la cultura catalana. Ho recordava l'escriptora Margarida Aritzeta al seu funeral, on va llegir unes paraules de record. I va ser ella qui va assenyalar, també, la paradoxa que "van ser els seus, i no Franco, els qui van tancar *Canigó*, perquè la crítica es paga cara".

Deixeble de Pere Calders, de Joan Fuster i de tants altres, Isabel-Clara Simó també va destacar pel seu compromís cívic i polític, i feminista. El seu suport, a l'inici de la passada dècada, a Solidaritat per la Independència, va ser el més explícit a una formació política, però la seua vida està marcada per la fidelitat als Països Catalans. Sense cap mena de complex, es definia com una "catalana d'Alcoi", la seua ciutat, que la considerava com "una Barcelona en petit". A la capital catalana, de fet, s'hi va traslladar per quedar-se a mitjan anys 80, on va viure fins que va faltar als 76 anys. El cos de l'escriptora, però, serà traslladat a Alcoi, la ciutat que els anys quaranta també va veure nàixer el cantautor Ovidi Montllor, que ens va

deixar ara tot just fa 25 anys; o el pintor Antoni Miró, un dels qui més la trobarà a faltar.

Diana, una de les seues dues filles, llegia en el funeral, celebrat al tanatori de les Corts de Barcelona un dels articles que Isabel-Clara Simó va publicar recentment.

"Necessitem persones per apaivagar pors i angúnies a casa nostra", deia l'escriptora en referència al moment polític. En EL TEMPS, l'any 2000, lamentava "la inseguretat patològica en què estem submergits els catalans" com a motiu perquè aquest poble no haja estat capaç de construir un estat propi. Isabel-Clara Simó, a més de tot el que va ser, també va ser premonitòria.

ISABEL-CLARA SIMÓ ÉS UN REFERENT GENERACIONAL GAIREBÉ ÚNIC DINS LA CULTURA CATALANA